

Dino's op Steen

Bron: www.genesispark.com/genpark/ancient/ancient.htm

“Fran Barnes, een erkend autoriteit in rotskunst van het Amerikaanse zuidwesten, schrijft: ‘In de San Rafael Swell, is er een pictografie [beeld-symbool] dat erg lijkt op een Pterosaurus, een vliegend reptiel’...” (Swift, Dennis, “Messages on Stone”, *Creation Ex Nihilo*, vol. 19, p. 20). Deze figuur, ong. 2 meter breed van vleugeltip tot vleugeltip, is geschilderd met een donkerrood pigment. Men meent dat Indianen van de Fremont-cultuur de ‘Swell’ bewoonden tussen 700 en 1250 nC. De Black Dragon Canyon is genaamd naar een pictografie die erg lijkt op een groot gevleugeld reptiel met hoofdkam. Zie afbeelding op <http://www.omniology.com/DRAGONS-CAVE.html>

De oude Sumatranen produceerden vele kunststukken die langstaartige, langhalzige wezens met een hoofdkam afbeelden. Sommige van deze dieren lijken op Hadrosauriërs. Dit speciale werk (Links, Ethnografisch Museum, Budapest) beeldt een schepsel af met een verbluffende gelijkenis met de Corythosaurus die bejaagd werd door deze oude Indonesische volkeren. (Bodrogi, Tibor, *Art of Indonesia*, plate #10, 1973.)

In 600 vC, onder het bewind van Koning Nebukadnezar, werd een Babylonische artiest opgedragen reliëfs te voorzien van dieren op de structuren van de Ishtarpoort. Eeuwen later, in 1887 nC, toen de Duitse archeoloog Robert Koldeway op de blauwgeglazuurde stenen stootte, werd deze poort ontdekt. De dieren verschijnen in afwisselende rijen van leeuwen, woeste stieren (*rimi* of *reems* in het Chaldees), en eigenaardige langhalzige draken (*sirrush*). De leeuwen en stieren moeten geleefd hebben in die tijd in het Midden-Oosten, maar, naar welk schepsel modelleerden de oude Babyloniërs de draak? Hetzelfde woord, *sirrush*, wordt genoemd in het boek van Bel en de Draak, van de Apocriefen. Beide, de beschrijving daar en de afbeelding op deze muren (zie rechts), die zich nu in het Berlijnse Vorderasiatisches Museum bevinden, lijken overeen te komen met een Sauropod dinosaurus. (Shuker, Karl P.N., “The Sirrush of Babylon,” *Dragons: A Natural History*, 1995, pp. 70-73).

Rechts een Mesopotamische cilinderzegel, gedateerd op 3300 vC. (Moortgart, Anton, *The Art of Ancient Mesopotamia*, 1969, plaat 292). Het dier helemaal rechts is de interpretatie door een artiest van het skelet van een Apatasaurus. Er zijn vele treffende overeenkomsten tussen deze twee afbeeldingen.

Links een urn uit Caria, in Asia Minor (Turkije). Dit werk (beschreven in Thomas H. Carpenters boek ‘Art and Myth in Ancient Greece: A Handbook’, 1991) wordt verondersteld uit 530 vC te stammen. Het beeldt een dier af dat een Mosasaurus lijkt te zijn, samen met andere, bekende zeedieren. Het dier achter de zeeslang is een zeehond, terwijl een octopus onder de slang meezwemt, samen met een dolfijnachtige. De sterke kaken, grote tanden, grote ogen, en de positie van de zwemvliezen op dit schepsel komen goed overeen met het Mosasaurus-skelet. Sommige Mosasaurussen hadden ook een smalle schedelkam achter de ogen waarop een vin kon bevestigd zijn zoals op de Carianische urn is afgebeeld.

Een Egyptische zegelstempel met de cartouche (officiële naam gegrift binnen de ovaal) van Tutmosis III (ong. 1400 vC) beeldt een Sauropterygia-achtig dier af (een type Pleiosaurus). De voorste en achterste zwemvliezen zijn kenmerkend voorgesteld met een smalle koppeling aan het ronde lichaam. Het zegel komt uit de Mitry-collectie en is van onbetwiste authenticiteit. De oude Egyptenaren zijn bekend voor hun scherpe observatie en accurate zoölogische voorstellingen, in het bijzonder met betrekking tot zeedieren. Andere zulke zegels in de Mitry-collectie blijken eveneens dinosauriërvorstellungen te bevatten.

Rechts een Romeins mozaïek uit ong. 200 nC dat twee langhalzige zeedraken afbeeldt. Paul Talon, auteur van *The Great Dinosaur Mystery and the Bible*, vergelijkt hen met de *Tanystropheus* met zwempootvliezen, rechts.

Links een ander mooi mozaïek, een van de wonderen uit de tweede-eeuwse wereld, genaamd de Nijlmozaïek van Palestrina. Het beeldt nijl-scènes uit van Egypte tot Ethiopië. Geleerden menen dat dit het werk is van Demetrius de Topograaf, een artiest uit Alexandrië die in Rome kwam werken. De bovenste partij, zoals algemeen aangenomen, beeldt Afrikaanse dieren af, die bejaagd worden door zwarte krijgers. Deze Ethiopiërs jagen op een dier wat gelijkt op een type dinosauriër. De Griekse letters boven het reptiel zijn: KROKODILOPARDALIS, letterlijk vertaald: Krokodilluipaard. De hier getoonde figuur is slechts een klein onderdeel van het grote geheel. Het bevat ook duidelijke afbeeldingen van bekende dieren, inbegrepen Egyptische krokodillen en nijlpaarden. (Finley, *The Light of the Past*, 1965, p. 93).

“Een oude Maya-reliëfsculptuur van een eigenaardige vogel met reptiel-karakteristieken werd ontdekt in Totonacapan, in het noordoosten van Veracruz, Mexico. José Diaz-Bolio, een Mexicaans archeoloog-journalist verantwoordelijk voor de ontdekking, zegt dat er bewijs is dat de slang-vogelsculptuur, gelokaliseerd in de ruïnes van Tajín, niet zomaar een product is van de Maya-verbeelding, maar een realistische voorstelling van een dier dat leefde gedurende de periode van de oude Maya's, 1.000 tot 5.000 jaar geleden. Als inderdaad zulke slang-vogels tijdsgenoten waren van de oude Maya's, dan vertegenwoordigt de reliëfsculptuur een ontstellende evolutionaire eigenaardigheid. Dieren met zulke karakteristieken worden verondersteld zo'n 130 miljoen jaar geleden verdwenen te zijn”. (Anoniem, “Serpent-Bird of the Mayans”, *Science Digest*, vol. 64, november 1968, p.1)

De figuur rechts werd getekend door Noord-Amerikaanse indianen die leefden in een gebied dat nu Natural Bridges National Monument geworden is, in het westen van de VS. Zelfs fervente anti-creationisten geven toe dat deze figuur overeenkomt met een dinosauriër en dat de bruine film die over de figuur verhard ligt een bewijs vormt voor zijn ouderdom. Afgebeeld zijn een autochtone krijger en een Apatosaurus-achtig dier.

Een overeenkomstige petroglyef (uitgekraste rotstekening) werd ontdekt in de Havasupai Canyon in Arizona (foto genomen door Dr. DeLancy). Helemaal rechts vergelijkt Paul Taylor deze oude tekening met de Edmontosaurus.

Er zijn verhalen over een Plesiosaurus-achtig schepsel dat gezien werd in Queensland, Australië. Zowel aboriginalvolken rond Lake Galilee als stammen verderop naar het noorden, vertellen van een langhalzig dier met een groot lichaam en zwempootvliezen. “Oudsten van de Kuku Yalanji aboriginal stam van Far North Queensland, Australië, vertellen verhalen van Yarru (of Yarra), een schepsel dat zich ophield in de waterkuilen van het regenwoud. De schildering links is van deze Kuku Yalanji stamvolkeren en beeldt een dier af dat opmerkelijk overeenkomt met een Plesiosaurus. Het maag-darmstelsel werd zichtbaar uitgetekend hetgeen erop wijst dat deze dieren werden bejaagd en afgeslacht” (*CEN Technical Journal*, Vol.12, No. 3, 1998, p. 345).

Zie verder: http://answersingenesis.org/home/area/magazines/docs/v21n1_aboriginals_dinosaurs.asp

Een Egyptische zegelstempel (rechts) beeldt een grote Pterosaurus af die op een gazelle jaagt (Giveon, R., "Scarabs From Recent Excavations in Israel," *Orbis Biblicus et Orientalis* 83, 1988, p. 70). Het bladvormige staarteinde van de Pterosaurus is onmiskenbaar aanwezig. Het langwerpige reptielhoofd bezit de dubbele kam van een Scaphognathus. De twee vleugels vertonen zelfs de unieke geribde eigenschappen die gezien worden bij het Solnhofen Rhamphorhynchus fossiel en de klauwen van een Pterosaurus. Het niveau van de details is gelijk aan dat bij de gazelle. Het zegel dateert van 1300-1150 vC en bevindt zich nu in het Instituut voor Archeologie in Tel Aviv. Gelijkertijd bestaat er een Egyptisch beeld dat zich bevindt in een Berlijns museum, met poten, tenen en klauwen, drie vleugelklauwen, een prototagium (een gedeelte van de vleugel boven de arm, bekend van Pterosauriër fossielafdrukken), en een staartwimpel. Deze Pterosauriër wordt getoond al jagend op een valk en blijkt ook de tandenstructuur te bezitten van een Scaphognathus. (Goertzen, John, "The Rhamphorhynchoid Pterosaur Scaphognathus crassirostris: A 'Living Fossil' Until the 17th Century," 1998 ICC Paper.)

Europese verslagen van vliegende Egyptische slangen komen veelvuldig voor in de 17de eeuw. De Franse naturalist Prosper Alpin schreef een fascinerende natuurgeschiedenis van Egypte in de jaren 1580. Hij beschrijft hun kam, een smal stuk huid op de kop, hun staart die "dik als een vinger" is, hun lengte "zo lang als een palmtak", en hun bladvormig staarteinde. (Alpin, P., *Histoire Naturelle de l'Egypte*, tr. by R. de Fenoyl, 1979, p. 407-409). Alles komt precies overeen met moderne fossielreconstructies. Een Frans houtsculptuur, daterend uit de 16de eeuw, vertoont ook enkele merkwaardige eigenschappen van een Pterosaurus. Er zijn twee vleugels die duidelijk geribde membranen hebben in plaats van veren, een kleine hoofdkam, de onderscheiden staartwimpel, wat overeenkomt met het Egyptische zegel.

Zie ook: <http://www.rae.org/egscphrv.html>

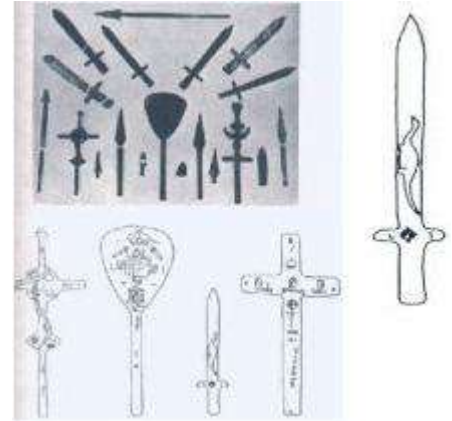
Van een draak werd gezegd dat die nabij Rome leefde, in december 1691. Dit schepsel leefde in een grot en terroriseerde blijkbaar de lokale bevolking. Een schets van het skelet ervan (links) is overgeleverd in het nalatenschap van Ingeniero Cornelio Meyer. Het meest opmerkelijke bij dit dier is de duidelijke dubbele hoofdkam. Vijf tenen zijn duidelijk zichtbaar aan elke voet, en de goede lengte ervan waarbij de eerste korter en apart van de rest, is eigen aan de Scaphognathus. De membraanvleugels staan vóór de poten op de wervel, zoals bij de fossielen. Het dijbeen is goed weergegeven als een enkel been. De tibia en fibula, de dubbele onderbenen, zijn ook zichtbaar. Alhoewel sommigen hebben gesuggereerd dat dit een afgebeeld fossiel kan zijn of een vals composiet, is het veel te accuraat om gekunsteld te zijn. De overblijfselen van de huid tonen aan dat dit geen weergegeven fossiel is, ook gezien de accuraat weergegeven vleugels, de hoofdkam en de oren. (Goertzen, John, "The Rhamphorhynchoid Pterosaur *Scaphognathus crassirostris*: A 'Living Fossil' Until the 17th Century," 1998 ICC Blad).

"Een fantastisch mysterie is verbonden aan een aantal rotsschilderingen, gevonden in de Gorozomzi Hills, op 40 km van Salisbury (Zimbabwe), omdat de schilderingen een Brontosaurus afbeelden, een 20 meter hoog en 30 ton zwaar dier waarvan wetenschappers beweren dat het uitgestorven raakte miljoenen jaren vóór de mens op aarde verscheen. Maar de bosjesmensen die deze schilderingen maakten, regeerden over Rhodesië slechts vanaf 1500 vC tot een paar honderd jaar geleden. En de experts zijn het eens dat deze 'bushmen' altijd het werkelijke leven schilderden; dit geloof is geboren uit andere Gorozomzi Hills rotsschilderingen: accurate voorstellingen van de olifant, nijlpaard, bok en giraf. De mysterieuze afbeeldingen werden gevonden door Bevan Parkes, die het land bezit waar zich de grotten bevinden. Een bijdrage aan de puzzel van de rotsschilderingen, gevonden door Parkes, is een tekening van een dansende beer: zover als wetenschappers weten hebben Afrika nooit beren geleefd". (Anoniem, "Bushmen's Paintings Baffling to Scientists", Evening News, 1 januari 1970, London Express Service, gedrukt in *Los Angeles Herald-Examiner*, 1 januari 1970).

Links ziet u een rotsschildering uit Nachikufu bij Mpika in Noord-Zimbabwe (voormalig Rhodesië). Het toont drie langhalzige, langstaartige dieren in het wit geschetst. (Clark, Desmond J., *The Rock Paintings of Northern Rhodesia and Nyasaland*, in Summers, Rogers, *Rock Art of Central Africa*, 1959, p. 28-29, 194.)

In 1924 werden Romeins aandoende voorwerpen uitgegraven nabij Tucson (zie rechts). Ze worden gedateerd tussen 560 en 900 nC. Op p. 331 van David Hatcher's boek *The Lost Cities of North & Central America* worden de unieke inkervingen op deze voorwerpen beschreven, in het bijzonder een duidelijke dinosauriër-afbeelding op een zwaard. De Arizona Historical Society bezit dit zwaard nog steeds.

Een gepantserd en gehoorned schepsel werd ontdekt in de kunst van de Cree-indianen (linksboven) op de Agawa Rock in Misshepezhieu, Lake Superior Provincial Park, Ontario, Canada. Linksonder afgebeeld is een Inca ceremoniële grafsteen die blijkbaar behoort tot de Nasca cultuur. In 1571 brachten de Spaanse conquistadores verhalen mee dat er stenen waren met vreemde creaturen erop gegraveerd en die gevonden werden in deze regio van Peru. Vandaag zijn er meer dan 1100 zulke stenen gevonden door Dr. Javier Cabrera. In de vroege jaren 1930, vond zijn vader vele van deze ceremoniële grafstenen in talrijke Peruviaanse graven en noteerde dat dinosaurius-achtige schepsels op sommige van deze werden afgebeeld. Hiernaast-onder is een "therapod-steen", verkregen door geoloog Dr. Don Patton. Teruggetrokken uit de universiteit van Lima, heeft Dr. Cabrera zich gericht op het valideren van deze vondsten binnen de wetenschapsgemeenschap. Zijn geloofwaardigheid werd versterkt door langhalzige creaturen die afgebeeld zijn op aarde-werk in het museum van Lima, en mooi tapijtwerk uit de Nasca graven (ca 700 nC) met een herhaald patroon van dinosauriërs. Inderdaad de afbeeldingen op sommige van de Ica¹-stenen tonen de Sauropod dinosauriërs met een kam van stekels zoals deze die ontdekt werden door Paleontoloog Stephen Czerkas. "Recente ontdekking van gefossiliseerde Sauropod (diplodocid) -huidafdrukken openbaren een significant ander voorkomen van deze dinosauriërs. De gefossiliseerde huiden tonen aan dat er een middelste rij van stekels aanwezig was ... Sommige zijn erg smal, en andere breder en meer conisch". (*Geology*, "New Look for Sauropod Dinosaurs," December, 1992, p.1068)".

¹ Ica, een stadje op 360 km ten zuiden van Lima.

In 1945 ontdekte archeoloog Waldemar Julsrud kleifiguurtjes, begraven aan de voet van de El Toro berg aan de buitenwijken van Acambaro, Mexico. Meer dan 33.000 keramische figuurtjes werden gevonden in dat gebied en werden vereenzelvigd met de preklassieke Chupicuaro-cultuur (800 vC tot 200 nC). De authenticiteit van Julsruds vondst werd betwist vanwege de enorme collectie dinosauriërs. In 1954 zond de Mexicaanse overheid een team archeologen voor onderzoek. In 1955 leidde Charles Hapgood, professor Anthropologie aan de UNH, een nauwgezet onderzoek, inbegrepen een groots opgezette radiometrische datering en thermoluminescent-testen aan de Universiteit van Pennsylvania. In 1990 werd er een onderzoek geleid door Neal Steedy, een archeoloog die samenwerkt met de Mexicaanse overheid. Aldus overleefde Julsruds werk talrijke testen en de Mexicaanse overheid heeft zelfs twee mensen opgesloten die deze artefacts trachten te verkopen op de zwarte markt. Bovendien, de dinosauriërs zijn gemodelleerd in erg vlotte, actieve houdingen, goed passend in de laatste wetenschappelijke bevindingen en geloof verlenend in de artiesten dat zij die dieren echt geobserveerd hebben. Zoals de Ica-stenen, werden sommige Sauropods afgebeeld met een kenmerkende kam op de rug.

Zie verder: <http://www.bible.ca/tracks/dino-art.htm>
http://www.creationists.org/dinos_artifacts_and_art.html

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm